

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/90/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613204126
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3613204126.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky S. J., bytom U. nad R. č. XXX, právne zastúpená N. T., advokátom so sídlom v D. nad D., R. XXXX/XX proti odporcovi K. I., bytom D., C. XXX/X, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 29.05.2013, č.k. 3C/78/2013-39, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporcovi spoluvlastnícky podiel X/X-iny k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v k. ú. D., zapísané na LV č. XXX, ďalej nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. C. D., evidované na LV č. XXXX ako byt č. X a tiež nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v k.ú. C. D., evidované na LV č. XXXX ako byt č. XX, predať, darovať, zameniť, prenajať alebo zaťažiť záložným právom, a to až do právoplatného skončenia konania o návrhu navrhovateľky proti odporcovi o náhradu škody spôsobenej pokračovacím prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, za ktorý prečin bol odporca odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 25.04.2012, č.k. 2T/36/2011-2225 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.02.2013, č. k. 2To/117/2012-2283. Výrokom II. súd prvého stupňa navrhovateľke uložil povinnosť do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať proti odporcovi návrh na začatie konania o náhradu škody spôsobenej pokračovacím prečinom podvodu a vo výroku 3 zaviazal odporcu zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za návrh na nariadenie predbežného opatrenia v sume 33 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 74 ods. 1, § 75 ods. 1,2, § 76 ods. 1 písm. e), § 76 ods. 4 O.s.p. Uviedol, že predbežné opatrenie je zabezpečovací inštitút v občianskom súdnom konaní, ktorým súd dočasne upravuje pomery účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci. Súd nariadi predbežné opatrenie na návrh s tým, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že odporca je spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností. Rovnako bolo preukázané, že bol uznaný trestným rozsudkom za vinného zo spáchania viacerých trestných činov, pričom jednou z poškodených v trestnom konaní bola aj navrhovateľka v tomto konaní. Navrhovateľka bola v trestnom konaní odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Rozsudok bol vyhlásený dňa 25.04.2012. Po vyhlásení rozsudku, v ktorom bol okrem iného uznaný odporca za vinného aj zo spáchania prečinu podvodu, ktorý mal spôsobiť navrhovateľke a jej synovi škodu najmenej 689.000 Sk, teda 22.870,61 eur, previedol odporca časť svojho nehnuteľného majetku na W. a K. I., a to celkovo spoluvlastnícky podiel vo výške X/X-ín na nehnuteľnostiach v k. ú. C. D.. Je teda zrejmé, že odporca dispozíciami so svojím majetkom majetok znižuje, čím hrozí sťaženie možnosti navrhovateľky ako poškodenej trestným činom, ktorý spáchal, domôcť sa náhrady škody spôsobenej trestným činom. Ak by odporca pokračoval v znižovaní majetku a ak by prípadne

bola navrhovateľka v konaní čo do veci samej o náhradu škody úspešná, môže byť prípadný výkon rozhodnutia proti odporcovi fakticky zmarený. Preto súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel. Súd zároveň obmedzil dobu trvania predbežného opatrenia do právoplatného skončenia konania o návrhu proti odporcovi o náhradu škody, spôsobenej pokračovacím prečinom podvodu. Zároveň uložil navrhovateľke povinnosť iniciovať začatie takéhoto konania do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Uloženie povinnosti na podanie návrhu na začatie konania je potrebné preto, aby vlastnícke právo odporcu nebolo bezdôvodne nariadením predbežného opatrenia obmedzené dlhšie, ako je nevyhnutne potrebné. Povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno leží výlučne na navrhovateľovi. Podľa § 75 ods. 4 O.s.p., keďže súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel a stotožnil sa so skutkovými a právnymi dôvodmi, ďalšie dôvody už neuviedol. O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok bolo rozhodnuté podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., keďže v konaní sa jedná o náhradu škody spôsobenej trestným činom, je navrhovateľka zo zákona oslobodená od platenia súdneho poplatku, a preto bol zaviazaný odporca na zaplatenie súdneho poplatku za návrh.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie odporca, a to proti výrokom I., III. napadnutého uznesenia. Uviedol, že jemu je jasné, že v rámci trestného konania súd prvého stupňa nemohol zaujať záväzné stanovisko k výške náhrady škody. Vyslovil presvedčenie, že v trestnom konaní bol nespravodlivo odsúdený. Dokazovanie náhrady škody je v občianskom právnom konaní založené na iných základoch ako v rámci trestného konania. Preto uviedol, že si nemyslí, že je akceptovateľný záver o tom, že sa zbavuje majetku, a to len preto, že po niekoľkých rokoch snaženia sa, sa mu konečne podarilo usporiadať majetkovoprávne vzťahy medzi ním a jeho synmi, pokiaľ ide o nehnuteľnosti v k. ú. Bielice. Pokiaľ by to bola aj pravda, potom by sa zbavil majetku ako celku a nenechával by si spoluvlastnícky podiel na týchto nehnuteľnostiach. To isté sa týka aj bytov č. XX a X v k. ú. C. D.. Súd prvého stupňa bez toho, aby čo i len približne zistil, aké hodnoty tieto nehnuteľnosti majú, uvalil na nich predbežné opatrenie. Okrem toho, na oboch listoch vlastníctva figuruje ako vlastníčka z titulu BSM jeho manželka X. I.. Tento záver súdu prvého stupňa je však nesprávny, pretože on sa s manželkou rozviedol v roku 2004, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.05.2004. Preto tieto byty nemôžu tvoriť bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Namietal, že nie je zrejmé, či obstavené nehnuteľnosti majú aspoň približne hodnotu zodpovedajúcu neexistujúcej výške škody. Nesúhlasil tiež s tým, aby platil náhradu trov konania tak, ako je uvedené v bode III. daného uznesenia.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., pričom odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym a vyčerpávajúcim odôvodnením súdu prvého stupňa, na ktoré zároveň odkazuje.

Ako správne konštatoval súd prvého stupňa, predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej a dočasnej úpravy pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd vždy zistiť všetky okolnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia. Je však nutné, aby navrhovateľ aspoň osvedčil základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a zároveň osvedčil, že hrozí nebezpečenie určitej ujmy.

V prejednávanej veci sa navrhovateľka domáhala nariadenia predbežného opatrenia pred začatím konania vo veci samej v zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. a v súlade s ust. § 76 ods. 1 písm. e) O.s.p.

Tak, ako správne konštatoval súd prvého stupňa, odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje, z predložených listín je osvedčený pravdepodobný nárok navrhovateľky, a to v tom smere, že na základe konania, ktoré predchádzalo tomuto konaniu, a to veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/36/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/117/2012 je zrejmé, že odporca bol uznaný za vinného zo spáchania viacerých trestných činov, pričom jednou z poškodených v tomto trestnom konaní bola aj navrhovateľka. Navrhovateľka bola zároveň odkázaná v konaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Z obsahu spisu zároveň vyplýva, že v roku 2013 odporca daroval K. I. ml. a W. I. prostredníctvom darovacej zmluvy podiel každému po 3/8-iny nehnuteľností zapísanými na LV č. XXX k. ú. C. D..

Z tohto je potom zrejmé, že potom, ako bol odporca odsúdený právoplatne v trestnom konaní, sa zbavil časti svojho majetku tým spôsobom, že časť z neho daroval W. a K. I..

Z tohto potom následne vyplýva, že je dôvodná obava navrhovateľky v tom smere, že odporca sa svojím konaním zbavuje majetku, z čoho potom následne vyplýva, že navrhovateľka osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania.

Je síce pravdou, že v prípade náhrady škody sa vykonáva samostatné dokazovanie tak, ako vo svojom odvolaní uvádzal odporca, avšak samotná táto skutočnosť sama osebe nič nemení na tom, že je potrebné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi konania.

Pokiaľ odporca v odvolaní namieťa, že sa so svojou manželkou, s ktorou mal byty, ktoré sú tiež zahrnuté v tomto predbežnom opatrení v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov rozviedol a vzhľadom na plynutie času tu platí zákonná domnienka, že dané byty sú v podielovom spoluvlastníctve oboch bývalých manželov, z tejto skutočnosti možno následne dôvodiť, že podiel odporcu v týchto bytoch nepredstavuje podiel vyplývajúci z bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale je to len podiel vo výške jednej polovice, teda podstatne menší, čím sa znížila aj hodnota nehnuteľností, ktoré sú zahrnuté v tomto predbežnom opatrení.

Okrem toho odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že predbežné opatrenie predstavuje len dočasnú úpravu pomerov medzi účastníkmi konania a vzťahuje sa len na tých účastníkov, ktorí sú uvedení v záhlaví tohto rozhodnutia. Preto pokiaľ je odporca vlastníkom daných bytov len vo výške jednej polovice a súd prvého stupňa mu zakázal disponovať s danými bytmi vo veľkosti 1/1, táto skutočnosť nič nemení na tom, že odporca nemôže disponovať s danou nehnuteľnosťou vo väčšom podiele, ako mu zo zákona patrí.

Vo zvyšku, ako bolo vyššie uvedené v náväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Odvolací súd nezistil ani pochybenie na strane súdu prvého stupňa, ktorý zaviazal odporcu k zaplateniu súdneho poplatku za návrh. Zároveň zdôrazňuje, že v prejednávanej veci sa nejedná o náhradu trov konania (zrejmé je, že navrhovateľ je v konaní právne zastúpený a otázka prípadnej náhrady trov konania sa bude riešiť až v konaní čo do veci samej tak, ako to predpokladá ust. § 145 O.s.p.), avšak súd prvého stupňa v tomto uznesení rozhodol len o povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok za návrh, keďže navrhovateľka je zo zákona oslobodená od platenia súdnych poplatkov. Preto aj v tejto časti bolo uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.